

LULEÅ TINGSRÄTT
Handl 11

INKOM: 2020-03-16
MÅLNR: T 400-20
AKTBIL: 8

Till
Luleå tingsrätt
Box 849
971 26 Luleå

SVAROMÅL

Mål nr T 400-20

Inger Blom ./ Svartöns Bygg AB

I egenskap av ombud för Svartöns Bygg AB får jag härmed anföra följande.

Inställning

Svartöns Bygg AB bestrider käromålet och yrkar för egen del ersättning för rättegångskostnader med belopp som anges senare.

Sakomständigheter och grunder, hemställan om mellandom

Det bestrids att det belopp Inger Blom har utgett överstiger vad som är skäligt pris för utfört arbete och material.

Det aktuella arbetet, totalrenovering av ett badrum och montage av ett nytt kök utfördes i Ingers Bloms lägenhet, en vindsvåning i ett hus utan hiss. Det belopp som fakturerats och erlagts av Inger Blom är skäligt.

Efter att arbetet slutförts och Inger Blom fått ta del av specifikationer i form av bland annat kostnader för material och underentreprenörer erhöll hon den faktura som hon ostridigt erlagt betalning för i mars 2016. I ansökan om stämning anges dock att Inger Blom trots sin begäran därom inte erhållit någon specifikation från Svartöns Bygg AB. Det bestrids alltså att så är fallet. Härvid kan också noteras att det även i ansökan om stämning anges att Inger Blom redan inledningsvis haft synpunkter på kostnaden för underentreprenaden avseende elarbeten.

Det måste understrykas att det aktuella arbetet utfördes i februari och mars år 2016, således för fyra år sedan. Det förekom också diskussion mellan parterna innan betalningen gjordes. Först under våren 2019, tre år efter att arbetet avslutats, återkom Inger Blom och efterfrågade på nytt specifikation av fakturan.

Inger Blom hade redan i februari eller mars 2016 kunnat invända mot det fakturerade beloppet och göra en reklamation, vilket inte skett. För det fall fakturan inte varit tillräckligt specificerad hade hon också med stöd av lag kunnat innehålla betalning till dess att hon erhållit erforderlig specifikation. Som angivits ovan betalade dock Inger Blom fakturan i mars 2016. Hennes betalning kan inte anses utgöra en misstagsbetalning.

Högsta domstolen har i ett antal avgöranden och för ett antal situationer uttalat sig i frågor om en *allmän skyldighet* att ge motparten meddelande inom viss tid för rätten att göra gällande påföljder och, inte minst, för rätten att kräva skadestånd eller liknande ersättning. Detta gäller även för de fall där någon reklamationsplikt inom viss eller skälig tid inte följer direkt av lag. I rättsfallet NJA 2005 s. 142 anförde domstolen att det får anses vara en allmän princip inom civilrätten att en köpare eller beställare, som vill göra gällande anspråk på grund av fel eller brist, har att reklamera utan oskäligt uppehåll efter det att han märkt eller bort märka felet eller bristen.

I NJA 2007 s. 909 uttalar Högsta domstolen att det av allmänna kontraktsrättsliga principer i kommersiella förhållanden får anses följa att en avtalspart som vill göra gällande påföljder på grund av ett avtalsbrott inte kan förhålla sig passiv.

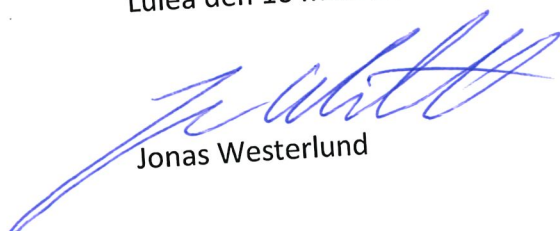
I NJA 2018 s. 127 kom Högsta domstolen fram till att En passagerare som har rätt till ersättning enligt artikel 7 i flygpassagerarförordningen vid försenad flygning måste, för att ha rätt till ersättningen, meddela lufttrafikföretaget att han eller hon vill åberopa förseningen. Det ska, trots att det inte anges i lag eller förordning, göras inom skälig tid efter det att resan avslutades. En reklamation som lämnas inom två månader efter det att resan avslutades ska enligt Högsta domstolen alltid anses gjord i rätt tid. Det finns enligt Högsta domstolen flera skäl som motiverar en skyldighet att reklamera vid fel i en prestation. Ett meddelande kan bland annat ge den kontraktsbrytande parten en möjlighet att vidta skadebegränsande åtgärder eller att säkra bevisning om den uppkomna situationen. Ett sådant meddelande är förenligt också med båda parterns intresse av relativt snar avveckling av avtalsförhållandet.

De ståndpunkter som Högsta domstolen redovisar om allmän skyldighet att reklamera har även haft genomslag vid betalning och reklamation av felaktiga fakturor, bland annat i Svea Hovrätts dom den 27 maj 2011 (T 3802-10). Målet rörde frågan om ett bolag, trots det faktum att motparten inte utfört arbete på ett fullgott sätt enligt parternas avtal, var betalningsskyldigt för fakturerade belopp på grund av för sen reklamation. Hovrätten slog fast att det i avtalsförhållande av angivet slag mellan två näringsidkare måste krävas att reklamation i vart fall sker inom betalningsfristen när den är så lång som 30 dagar. Då bolaget reklamerat drygt en månad efter det att fakturan förföll till betalning hade reklamationen således skett för sent och invändning mot fakturan kunde inte längre göras gällande. Bolaget var därmed betalningsskyldigt.

I aktuellt ärende har arbetet utförts och Inger Blom betalat fakturan i mars 2016. Först tre år senare har hon begärt ytterligare specifikation, och därefter gjort invändning om att priset varit för högt. Att så lång tid förflutit innebär givetvis att det blir svårare för Svartöns Bygg AB att förebringa bevisning om att priset är skäligt. Även med beaktande av att det rör sig om ett konsumentförhållande gör den extrema tidsutdräkten att Inger Blom till följd av sin passivitet förlorat rätten att kräva återbetalning av något belopp.

Det hemställs om att tingsrätten genom **mellandom** prövar huruvida Inger Blom enligt ovan förlorat rätten att kräva återbetalning, eftersom käromålet kan ogillas redan på den grunden och närmare utredning i målet är onödig.

Luleå den 16 mars 2020

Jonas Westerlund

Bilagt:
Fullmakt